

berørt i denne Sal. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg er ikke Ministeren særlig taknemlig, fordi han til Gedser—Warnemünde har knyttet denne jydsk Bane, der skulde trække Gedser i Land, jeg sætter ikke stor Pris paa den. At de Beboere, der bo paa denne Strækning, kunne have noget retmæssigt Krav paa at faa deres Opland med ind i Banenettet, indrømmer jeg fuldstændigt, og at Staten skal yde større Tilskud, er fuldstændig rigtigt, men at det skal være en Statsbane, og navnlig at det skal kaldes en Trafikbane, staar ikke for mig som nogen Nødvendighed. Det er vist rigtigt, som det udtaltes af flere ærede Talere, at en Privatbane fra Holstebro til Give var ikke saa lidt mere naturlig end en Statsbane, der skal være beregnet paa en stor Trafik. Imidlertid, da nu denne Bane er foreslaaet, og da Udvalget delvis er gaaet ind paa den, skal jeg ikke udtale mig imod den, men ogsaa give den min Stemme, endskønt jeg forstaar, at det vil blive et temmelig kostbart Jærnbaneprojekt, naar henses til den Nytte, det vil gøre for den almindelige Trafik. Det maa heller ikke glemmes, at naar dette er vedtaget, kommer der noget bagefter, thi vel er Vejle Banegaard udskudt, men Kravene ville hurtigt komme, saa vi kunde lige saa godt tage den med det samme. Vi vide jo godt, at det er nødvendigt, at der gøres noget der, som ikke koster Smaapenge. Imidlertid skal jeg ikke udtale mig mere om den Bane, den peger, som sagt, i Retning af Kjøbenhavn, og det er vist en Tendens, som baade den nuværende og de forrige Ministre have haft til at faa saa meget som muligt til at pege i den samme Retning.

Hvad det er os Jyder om at gøre, er at faa gode Forbindelser for vor Udførsel. Nu skal jeg villig indrømme, at Udvalget, som har haft med den Sag at gøre, ogsaa har haft Blikket aabent derfor, idet det nu til anden Behandling har fremsat et Ændringsforslag, som tager Banen fra Viborg til Herning med, og denne Bane vil faa mere Betydning, end den højtærede Minister er tilbøjelig til at tro. Det tænker jeg, Fremtiden skal vise. Det skal nok vise sig, at i det Stykke har alligevel det store Antal Jyder, der har talt varmt for denne Sag, været lidt klogere end den højtærede Minister. Men det er muligt, at Ministeren kan have nogen Ret i, at for det østlige og nordøstlige Jylland faar denne Tværbane ikke den Betydning, som maaske enkelte troede. Det er jo sikkert nok, at Trafikken der særlig vil komme til at gaa

over Langaa og ikke ad den private Bane over Nibe—Aars. Men jeg skal her med det samme indskyde, at selv om den østlige Del skal over Langaa, vil den være betydelig bedre stillet ved en Viborg—Herning Bane end ved en af de andre Router ude omkring. Det er ikke noget kort Stykke, der spares ved den foreslaaede Route. Hvad jeg altid har ønsket, og hvad jeg ønsker endnu og haaber sket kunne lade sig gennemføre, er at faa den tredie Bane med. Jeg mener, der er nogen Grund dertil. Der er jo til Betænkningen vedføjte to Bilag, og i det ene oplyser Regeringen, at den kan tænke sig at gaa med ikke blot til de to Baner, der nu ere førte ind paa Lovforslaget, men ogsaa til at faa en tredie med, som ganske vist kun skal strække sig fra Langaa til Silkeborg. Jeg vil tænke mig, at dersom Gedser—Warnemünde er stærk nok til at trække disse to Baner i Land, som allerede ere satte ind paa Forslaget, er den ogsaa i Stand til at trække en tredie i Land. Jeg tænker ud fra den gamle Forudsætning, som det fortælles, at Jyden havde, naar han læssede Sten, nemlig den: Kan Hesten trække den, kan den trække den med. Og naar jeg mener, at Gedserforbindelsen skulde kunne trække alle disse tre Baner i Land, er det, fordi jeg mener, det er fornuftige Baner allesammen. Stille noget ufornuftigt frem, der skulde være en Hemske for, hvad Regeringen og særlig Kjøbenhavn ønsker, vil jeg ikke være med til, men jeg tror, at de fleste ville indrømme mig, at den tredie Bane: Langaa—Silkeborg kan ikke siges at være en ufornuftig Bane. Det bliver en Forbindelsesbane for hele det nordlige og østlige Jylland, altsaa for Nordjyllands bedste Opland. Den vil forkorte Vejen til Esbjerg betydeligt, og den kommer til at gaa gennem et Opland, som ikke kan siges at være nøgne Lyngbakker alene, det er langt fra Tilfældet. Den har den Fordel blandt de tre Baner, der staa nævnte her i Bilag 2, at den er den korteste og ogsaa den billigste at anlægge.

Det kan maaske siges, at det er en temmelig vild Tanke at komme frem med en Bane, som slet ikke er undersøgt. Det er slem nok, at vi have faaet en Nummer 2, som er grumme lidt undersøgt, men at faa en tredie med, som slet ikke er undersøgt, er for meget af det gode. Jeg mener, at i den Henseende burde Rigsdagen ikke være saa bange. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Sloth) i Gaar var saa bange for, at vi skulde vedtage en Bane, som der var foregaaet saa